

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2Csp/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200882
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718200882.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1. A. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X/XXX, XXX XX P., 2. S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 3.994,25 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti úrokov z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 3.994,25 € od 01.06.2018 do 24.04.2019, v časti úrokov z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 3.934,25 € od 25.04.2019 do zaplatenia a v časti sumy 60,00 € spolu s prevyšujúcim úrokom z omeškania, z a s t a v u j e .

II. Žalovaní sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.816,00 €, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.876,00 € od 01.06.2018 do 24.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.816,00 € od 25.04.2019 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Poštová banka, a.s. sa žalobou doručenou na súd dňa 18.06.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 3.994,25 € s úrokmi vo výške 3.675,06 €, zmluvný úrok vo výške 25,20% ročne zo sumy 3.994,25 € od 01.06.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.994,25 € od 01.06.2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 54,65 € a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil pôvodný žalobca tým, že dňa 12.03.2015 uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaní ako spoludlžníci zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaným boli poskytnuté peňažné prostriedky v sume 4.000,00 €. Žalovaní úver neplnili riadne a včas, pôvodný žalobca vyhlásil dňa 28.09.2015 úver za predčasne splatný. Vo svojom doplnení žaloby na výzvu súdu pôvodný žalobca podaním zo dňa 03.08.2018 súdu uviedol, že žalovaní vykonali úhrady v celkovej výške 124,00 € (20.04.2015 sumu 3,25 €, 22.04.2015 sumu 1,75 € a dňa 22.04.2015 sumu 119,00 €), ktorá bola započítaná nasledovne - sumu 5,00 € na poplatky, sumu 113,25 na úroky a na istinu bola započítaná suma 5,75 €. Výška istiny je rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 4.000,00 € a započítanými úhradami na istinu 5,75 €, t.j. 3.994,25 €.

2. Žalovaní sa k žalobe (napriek výzve súdu) nijako písomne nevyjadrili.

3. Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami pre úver - dobrá pôžička, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, aktuálnym stavom úveru ku dňu 31.05.2018, oznámením o predčasnej splatnosti úveru, zmluvou o postúpení pohľadávok, výsluchom žalovaných, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

4. Pôvodný žalobca dňa 03.06.2019 súdu predložil návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu a to z dôvodu, že pôvodný žalobca ako postupca so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávok, vrátane pohľadávky voči žalovaným. Súčasťou návrhu bol aj súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu od spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. Súd o uvedenej zmene rozhodol uznesením č.k. 2Csp/59/2018 - 124 zo dňa 05.06.2019, ktorým pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Poštová banka, a.s. vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.2019.

5. Zo zmluvy o úvere súd zistil, že Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava (ďalej len „Poštová banka, a.s.“) uzatvorila so žalovanými ako spoludlžníkmi dňa 12.03.2014 Zmluvu o úver č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej žalovaným poskytol úver vo výške 4.000,00 €. Súd zistil, že v žalobe a v dokumente Aktuálny stav úveru ku dňu 31.05.2018 je však uvedený ako dátum uzatvorenia zmluvy a dátum poskytnutia úveru deň 12.03.2015. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 02.12.2019 súd zistil, že zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 12.03.2015. Preto má súd za to, že v zmluve pri vyznačení dátumu vzniku zmluvného vzťahu je chybou v písaní uvedený dátumu 12.03.2014. Táto skutočnosť taktiež vyplýva aj z dôkazu - Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru, kde sa konštatuje, že zmluva bola uzatvorená dňa 12.03.2015. V zmluve je uvedené, že zmluvné strany mali dohodnuté splácanie úveru žalovanými po dobu 60 mesiacov v splátke po 124,00 €. V zmluve mali strany dohodnutý dátum prvej splátky 20.04.2015, dátum konečnej splatnosti úveru 20.03.2020, platenie splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, RPMN 28,32 %, úrokovú sadzbu 25,20 % ročne a celkovú výšku úveru 7.098,82 €.

6. Súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky v podobe predtlačeneho formulára bez náznaku individuálnej dohody. V obchodných podmienkach čl. 1 bod 1.3 je uvedené, že vzťahy neupravené ZoÚ, OP a VOP sa riadia ustanoveniami, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom a ďalšími súvisiacimi právnymi predpismi.

7. Z listiny - aktuálny stav úveru ku 31.05.2018 (z časti - zaplatené splátky) súd zistil, že žalovaní na splátkach podľa tejto zmluvy zaplatili právne predchodcovi žalobcu celkovo 124,00 eur, pričom k poslednej úhrade vo výške 119,00 eur došlo 22.04.2015. Z tejto časti tiež vyplýva, že súčasťou splátok boli okrem istiny aj úroky a poplatky. Z tohto listinného dôkazu (z časti - vyčerpaný úver) vyplynulo, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 4.000,00 eur.

8. Z dvoch listín - upozornení - výziev na splatenie dlžnej časti úveru (obe) z 11.09.2015 (adresovaných ako žalovanému v 1. rade tak aj žalovanej v 2. rade) v spojení s fotokópiou podacieho hárku č.EH.6 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu oboch žalovaných (osobitne) upozornil, že ku 10.09.2015 je pohľadávka právneho predchodcu žalobcu zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, pričom ich súčasne vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia týchto výziev, s upozornením, že inak využije právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť celú pohľadávku z úverovej zmluvy za predčasne splatnú.

9. Z dvoch listín - výziev na úhradu dlžnej sumy (obe) zo 28.09.2015 (adresovaných ako žalovanému v 1.rade tak aj žalovanej v 2. rade) vyplynulo, že bolo oboch žalovaným (osobitne) oznámené, že pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere sa stala k 28.09.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu a súčasne vyzval žalovaných, na úhradu tejto dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto zmluvy.

10. Pôvodný žalobca podaním doručeným súdu dňa 10.08.2018 uviedol, že v časti sadzby úrokov z omeškania došlo k zjavnej chybe v písaní, nakoľko správna výška úrokovej sadzby mala byť správne uvedená 5%.

11. Podaním doručeným súdu dňa 24.09.2019 žalobca oznámil, že po podaní žaloby bola na predmetnú pohľadávku poukázaná žalovanými suma vo výške 60,00 € a to dňa 24.04.2019. Vzhľadom na túto skutočnosť, zbral žalobca nárok čiastočne späť v časti neplatenej istiny vo výške 60,00 € a prevyšujúceho úroku z omeškania. V zmysle podania žalobcu zo dňa 02.12.2019 súd zistil, že prišlo k čiastočnému späťvzatiu v časti úrokov z omeškania a to z pôvodne požadovanej výšky 5,05% ročne na úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Súd konštatuje, že v tomto prípade sa nejedná o chybu v písaní, ale o čiastočné späťvzatie.

12. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie, súd v časti istiny 60,00 € spolu s prevyšujúcim úrokom z omeškania, konanie zastavil. Taktiež súd konanie zastavil v časti úroku z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 3.994,25 € od 01.06.2018 do 24.04.2019 a v časti úrokov z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 3.934,25 € od 25.04.2019 do zaplatenia.

14. Predmetom sporu zostalo:

- istina vo výške 3.934,25 €
- úroky z istiny vo výške 3.675,06 €,
- zmluvné úroky vo výške 25,20% ročne zo sumy 3.994,25 € od 01.06.2018 do 24.04.2019 vo výške 901,76 €,
- zmluvné úroky vo výške 25,20% ročne zo sumy 3.934,25 € od 25.04.2019 do zaplatenia,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.994,25 € od 01.06.2018 do 24.04.2019 vo výške 180,71 €, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.934,25 € od 25.04.2019 do zaplatenia,
- bankové poplatky vo výške 54,65 € a trovy konania.

15. Výsluchom žalovaného v 1. rade súd zistil, že mu bol poskytnutý úver vo výške 4000,00 €, pričom túto sumu prevzal on. Mal ho splácať, avšak prišiel o zamestnanie, nemal z čoho splácať úver. Minulý rok uhradil žalobcovi 3 splátky, 2 vo výške 50,00 € a jednu vo výške 70,00 €, doklad nemá. Nikde nepracuje, nie je evidovaný ako nezamestnaný, pracuje ako brigádnik, deti nemá.

16. Výsluchom žalovanej v 2. rade súd zistil, že podpísala zmluvu o úvere s tým, že bude ručiť žalovanému v 1. rade, nakoľko je jej synovec. Tento úver mal splácať žalovaný v 1. rade. V roku 2018 ju kontaktovala Poštová banka, a.s. ohľadom splácania úveru, preto žalovaného v 1. rade upozornila, že má úver splácať, načo jej priniesol 3 splátky tak ako uviedol a ona ich vložila na účet v banke v prospech žalobcu. Pracuje v spoločnosti M. E., doteraz bola na MD, má 4 maloleté deti.

17. O uvedených splátkach žalovaní žiadny doklad nepredložili.

18. Žalobca na pojednávaní uviedol, že neevidujú žiadne ďalšie platby v zmysle vyjadrenia žalovaných. Evidujú len platby uvedené v žalobe a v zmysle podania doručenom súdu dňa 24.09.2019.

19. Takto zistený skutkový stav súd podrobil svojmu právnomu posúdeniu, pričom aplikoval nasledované hmotnoprávne ustanovenia:

20. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.03.2015), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.03.2015) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.03.2015) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

24. Podľa § 2 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.03.2015) na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.03.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.03.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

28. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. (6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku. Predmetná

zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými dňa 12.03.2015 spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti, žalovaným ako spotrebiteľom podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania, a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

V danom prípade ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i obchodné podmienky (ako súčasť zmluvy s miniatúrnymi písmenkami) mala spoločnosť Poštová banka, a.s. už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa dlžníka, pričom tento obsah zmluvy i podmienok nemohol ovplyvniť ani neovplyvnil.

31. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaní vyčerpali úver v sume 4.000,00 € a uhradili do dňa podania žaloby celkom 124,00 € a po podaní žaloby 60,00 €, celkovo 184,00 €. Žalovaní pre preukázané nesplácanie úveru riadne a včas sa dostali do omeškania. Zmluva o úvere zo 12.03.2015 pritom neobsahuje obligatórnu obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve je síce v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený termín (dátum) konečnej splatnosti úveru (20.03.2020), avšak z uvedeného zákonného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch) výslovne vyplýva, že sa vyžaduje uvedenie obidvoch údajov, teda nielen termínu konečnej splatnosti úveru, ale aj doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Inak by to zákonodarca takto výslovne a kumulatívne v tomto ustanovení neformuloval. Súd v tomto prípade nemohol (navyše v neprospech spotrebiteľa) ignorovať jednoznačné a výslovne formulované znenie zákona.

32. Zmluva o úvere z 12.03.2015 ďalej obsahuje nesprávny údaj - obligatórnu obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ na základe tejto zmluvy o úvere zaplatiť. K celkovej čiastke úveru vo výške 7.098,82 €, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, sa nedalo dospieť vynásobením počtu splátok uvedených v zmluve (60) výškou splátky (124 €). Dopracujeme sa k sume 7.440,00 €, teda k sume vyššej ako by bola celková suma, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť. Ide o nesprávne určenú celkovú sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, čo už samotné stačí na konštatovanie nedodržania obligatórnej obsahovej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Okrem tohto tomu svedčí aj tá okolnosť, že ide o uvedenie celkovej sumy, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v nižšej sume ako je (objektívna) celková suma, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (na základe vynásobenia počtu a výšky splátok.) Celková čiastka úveru vo výške 7.098,82 € nie je taktiež výsledkom násobenia sumy splátky bez poistenia vo výške 119,00 € a počtom splátok 60, to je celkom 7.140,00 €. Ide teda o zavádzanie spotrebiteľa, ktoré mohlo ovplyvniť spotrebiteľa pri rozhodovaní o tom, či danú zmluvu uzatvorí, alebo nie, a to v prospech uzatvorenia zmluvy. Na základe vyššie uvedeného (bod 31 a 32) súd prijal záver, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zmluvný úrok, treba povedať, že keďže zákon o spotrebiteľských úveroch (účinný v čase uzatvorenia zmluvy) ako lex specialis (ani jeho vykonávací predpis) neobsahoval žiaden limit vyjadrujúci mieru odplaty, bolo nutné (v tomto smere) aplikovať ako lex generalis - všeobecnejšiu právnu úpravu týkajúcu sa limitu pre odplatu, a to ustanovenie § 53 ods. 6 OZ. V spotrebiteľskej zmluve dojednaný zmluvný úrok vo výške 25,20 % ročne však podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 OZ. Výklad ustanovenia § 53 ods.6 OZ pritom podáva Krajský súd v Žiline v rozsudku, sp.zn.: 7Co/569/2015 z 9. 2. 2016 keď uvádza, že: „v praxi ide o odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch bez ohľadu na to aký subjekt poskytuje peňažné prostriedky.“ Priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami s lehotou splatnosti od 1 do 5 rokov, ako tomu bolo aj v tomto prípade (kde zmluva bola rozvrhnutá na 60 pravidelných mesačných splátok) predstavovali v marci 2015 (v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zo 12.03.2015) úrokovú sadzbu vo výške 12,33 % ročne (zdroj: Národná banka Slovenska <<https://www.nbs.sk/sk/statisticke->

udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>), a teda ak dojednaná úroková sadzba vo výške 25,20 % túto priemernú úrokovú mieru prevyšovala takmer dvojnásobne, išlo jednoznačne o podstatné prevýšenie podľa § 53 ods. 6 OZ. Dojednanie takýchto úrokov v zmluve o spotrebiteľskom úvere je preto v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ), čím je toto dojednanie o úrokoch (ako celok) podľa § 39 OZ (absolútne) neplatné, na čo musel súd v spotrebiteľskom spore prihladiť ex offo. Dojednaná výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú sadzbu v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.: 5 Cdo 26/2011) je aj v rozpore s dobrými mravmi. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj napríklad na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn.: 9Co/77/2017 z 15.3. 2018, ktorý v obdobnej veci vyslovil právny názor, podľa ktorého úroková miera vo výške 22,80 % ročne dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, keď podľa priemerných úrokov obchodných bánk v mesiaci február 2012 pri spotrebiteľskom úvere nad 5 rokov, kde bol úrok vo výške 13,47 % ročne, vyvodil neplatnosť takéhoto dojednania o úroku pre rozpor s dobrými mravmi, pretože dojednaný úrok v danom prípade prekročil limit úrokových sadzieb uplatňovaných bankami o viac ako 59 %, pričom neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú sadzbu v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek, s poukazom krajského súdu práve na uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5Cdo 26/2011. Na základe absolútnej neplatnosti zmluvného dojednania o úrokoch podľa § 39 OZ tak žalobca takisto (okrem dôvodu bezúročnosti podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch) nemá nárok na žiadne uplatnené zmluvné úroky, preto vo vzťahu k uplatneným zmluvným úrokom súd žalobu zamietol.

34. V tejto súvislosti ešte súd považuje za potrebné dodať, že nemohol priznať zmluvné úroky za obdobie od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, tak ako si ich uplatňoval žalobca v žalobe, a to vzhľadom na právny názor vyplývajúci z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn.: IV. ÚS 476/2012, (s ktorým názorom sa tunajší súd stotožňuje) podľa ktorého nie je možné priznať dodávateľovi proti spotrebiteľovi nárok na zmluvné úroky aj za dobu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pokiaľ si súčasne uplatňuje za dobu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úroky z omeškania, nakoľko by išlo neprípustné dvojnásobné zaťaženie spotrebiteľa. Podobne považoval za neprípustné požadovať zmluvné úroky spolu s úrokmi z omeškania po zosplatnení aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn.: 4 Obo 143/98.32.

35. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na poplatky vo výške 54,65 eur (poplatky za upomienky a poistné), tieto súd žalobcovi nepriznal v zmysle prijatého záveru o bezpoplatkovosti tohto spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd teda zamietol žalobu aj vo vzťahu k tejto sume poplatkov.

36. Z toho, že žalobca nemá nárok na uplatnené zmluvné úroky a poplatky vyplýva, že má nárok iba na istinu poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 4.000,00 eur zníženú o sumu celkovo žalovanými zaplatenú vo výške 184,00 eur (bez ohľadu na to, na aký účel boli tieto platby žalovanými určené, či žalobcom započítané), teda žalobca má voči žalovaným podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch nárok iba na sumu 3.816,00 eur, ktorú mu súd preto aj priznal.

37. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto žalobca žiadal priznať odo dňa nasledujúceho po dni spísania žaloby 31.05.2018, čiže úroky z omeškania si žalobca nárokuje od 01.06.2018. V zmysle čiastočného späťvzatia zo dňa 02.12.2019 žiadal žalobca priznať úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.994,25 € od 01.06.2018 do 24.04.2019 a zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.934,25 € od 25.04.2019 do zaplataenia. Súd však úroky z omeškania priznal len zo sumy nevrátenej istiny úveru prihladiť na výšku istiny v čase začatia konania a po čiastočnej úhrade žalovanými. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, žalovaní boli v čase začatia konania povinní zaplatiť žalobcovi sumu 3.876,00 €. Z tejto sumy súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 01.06.2018 do 24.04.2019, kedy prišlo k čiastočnej úhrade vo výške 60,00 € zo strany žalovaných. Odo dňa nasledujúceho po tomto dni, čiže od 25.04.2019 do zaplataenia, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy poníženej o čiastkovú úhradu - 3.816,00 € do zaplataenia.

38. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods.1 o ods.2 CSP, vychádzajúc z toho, že v žalobe si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie 7.723,96 eur s príslušenstvom (istina 3.994,25 + 3.675,06 €) a poplatky vo výške 54,65 eur, a vychádzajúc z toho, že v rozsudku mu bola priznaná iba suma 3.816,00 eur s príslušenstvom (čiastočné späťvzatie v sume 60,00 € súd pričítal ako neúspech na strane žalovaných). Porovnaním týchto súm súd totiž dospel k záveru, že žalobcov úspech predstavoval 50,16 %, a tým úspech žalovaných 49,84 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaných, súd pomerne nerozdělil nárok na náhradu trov konania medzi strany sporu a vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko čistý úspech na strane žalobcu je 0,32%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).